

21.11.2013

MEDEDELING AAN DE LEDEN

(0118/2013)

Betreft: Gemotiveerd advies van de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers inzake het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van maatregelen inzake de Europese interne markt voor elektronische communicatie en om een connectief continent tot stand te brengen alsmede tot wijziging van Richtlijnen 2002/20/EG, 2002/21/EG en 2002/22/EG en Verordeningen (EG) nr. 1211/2009 en (EU) nr. 531/2012 (COM(2013)0627 – C7-0267/2013 – 2013/0309(COD))

Overeenkomstig artikel 6 van Protocol Nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid kunnen nationale parlementen binnen een termijn van acht weken vanaf de datum van toezending van een ontwerp van wetgevingshandeling aan de voorzitters van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een gemotiveerd advies toezenden waarin wordt uiteengezet waarom het betrokken ontwerp huns inziens niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel.

Volgens het Reglement van het Europees Parlement is de Commissie juridische zaken bevoegd voor de naleving van het subsidiariteitsbeginsel.

Hierbij gaat ter informatie een gemotiveerd advies van de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers inzake bovengenoemd voorstel.

Verslag overeenkomstig artikel 105 van het reglement van orde van de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers en artikel 101 van het reglement van orde van de Ierse Senaat over het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van maatregelen inzake de Europese interne markt voor elektronische communicatie en om een connectief continent tot stand te brengen alsmede tot wijziging van Richtlijnen 2002/20/EG, 2002/21/EG en 2002/22/EG en Verordeningen (EG) nr. 1211/2009 en (EU) nr. 531/2012 (COM(2013) 627)

Inleiding

1. Het subsidiariteitsbeginsel wordt gedefinieerd in artikel 5, lid 3, VEU. Dit artikel luidt als volgt:

"Krachtens het subsidiariteitsbeginsel treedt de Unie op de gebieden die niet onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, slechts op indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten op centraal, regionaal of lokaal niveau kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Unie kunnen worden bereikt".

Voorts draagt artikel 5, lid 3, de nationale parlementen op om erop toe te zien dat de instellingen van de EU het subsidiariteitsbeginsel toepassen overeenkomstig Protocol Nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid.

2. De toetsing die op grond van artikel 5, lid 3, VEU, moet worden uitgevoerd is feitelijk een "vergelijkende doelmatigheidstoetsing", die bestaat uit een toetsing van de *noodzakelijkheid* en een toetsing van de *toegevoegde waarde*:
 - i) *Noodzakelijkheid* – Is optreden door de EU noodzakelijk om de doelstellingen van het voorstel te verwezenlijken? Kunnen de doelstellingen van het voorstel uitsluitend (voldoende) worden bereikt door middel van optreden door de EU?
 - ii) *Toegevoegde waarde* – Kunnen de doelstellingen beter op EU-niveau worden bereikt, m.a.w. heeft optreden op EU-niveau een toegevoegde waarde ten opzichte van optreden op het niveau van de lidstaten?
3. Om de nationale parlementen in staat te stellen te beoordelen of een voorstel strookt met het subsidiariteitsbeginsel bepaalt artikel 5 van Protocol Nr. 2:

"Ieder ontwerp van wetgevingshandeling bevat een subsidiariteits- en evenredigheidsmemorandum, met een uitgebreide toelichting van de elementen op basis waarvan de naleving van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid kan worden beoordeeld. Dat memorandum moet elementen bevatten waarmee de financiële gevolgen van het ontwerp kunnen worden beoordeeld, alsook – in het geval van een richtlijn – het effect ervan op de door de lidstaten vast te stellen regelgeving..."

4. Daarom moet een nieuw ontwerp van wetgevingshandeling

- vergezeld gaan van een voldoende uitgebreide toelichting, aan de hand waarvan de nationale parlementen zich een oordeel kunnen vormen over de naleving van het subsidiariteitsbeginsel
- duidelijk voldoen aan de vereisten van *noodzakelijkheid* en *toegevoegde waarde*
- ervan blijk geven dat de Unie, overeenkomstig het beginsel van bevoegdheidstoedeling als bedoeld in artikel 5, lid 2, VEU, "*enkel [handelt] binnen de grenzen van de bevoegdheden die haar door de lidstaten in de Verdragen zijn toegeedeeld om de daarin bepaalde doelstellingen te verwezenlijken*".

5. Advies van de gezamenlijke commissie

De gezamenlijke commissie vervoer en communicatie heeft met name gelet op de bepalingen van het Verdrag en is van oordeel dat het voorstel niet verenigbaar is met het subsidiariteitsbeginsel.

Dit oordeel baseert zij op het volgende:

- A. De gezamenlijke commissie steunt het voorstel van de Commissie voor een "connectief continent", maar maakt zich zorgen over de gebrekkige openbare raadpleging bij de totstandbrenging van het voorstel. De gezamenlijke commissie is van oordeel dat zonder gedegen raadpleging de doelstellingen van het voorstel wellicht niet verwezenlijkt zullen worden.
- B. De gezamenlijke commissie is voorts van mening dat het beheer van het spectrum in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de lidstaten valt en dat de uitbreiding van de bevoegdheden van de Commissie op dit gebied een aanzienlijke verschuiving in het machtsevenwicht teweegbrengt, ten nadele van de lidstaten en de nationale regelgevingsinstanties.
- C. De commissie is van mening dat de Commissie onvoldoende heeft onderzocht of het mogelijk is de thans van kracht zijnde richtlijnen aan te scherpen, en vreest dat Ierland als eilandstaat wellicht nog verder gemarginaliseerd raakt als het voorstel in zijn huidige vorm wordt geïmplementeerd.

Aanbeveling van de gezamenlijke commissie

Op 23 oktober 2013 heeft de gezamenlijke commissie overeenstemming bereikt over het verslag overeenkomstig artikel 105 van het reglement van orde van de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers en artikel 101 van het reglement van orde van de Ierse Senaat.

De gezamenlijke commissie doet, overeenkomstig artikel 105, lid 3, onder b, van het reglement van orde van de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers en artikel 101, lid 3, onder b, van het reglement van orde van de Ierse Senaat de aanbeveling het gemotiveerd advies, zoals vervat in paragraaf 5 van dit verslag, voor te leggen aan de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Ierse Senaat.

De Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers:

- (1) neemt kennis van het verslag van de gezamenlijke commissie vervoer en communicatie uit hoofde van artikel 105 over het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van maatregelen inzake de Europese interne markt voor elektronische communicatie en om een connectief continent tot stand te brengen alsmede tot wijziging van Richtlijnen 2002/20/EG, 2002/21/EG en 2002/22/EG en Verordeningen (EG) nr. 1211/2009 en (EU) nr. 531/2012 (COM(2013) 627), dat op 23 oktober 2013 overeenkomstig artikel 105, lid 3, onder b, aan de Ierse Kamer van Volksvertegenwoordigers is voorgelegd;
- (2) stelt zich, gezien bovengenoemd verslag en in het kader van de uitoefening van haar taken overeenkomstig sectie 7, lid 3, van de wet inzake de Europese Unie 2009, op het standpunt dat het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van maatregelen inzake de Europese interne markt voor elektronische communicatie en om een connectief continent tot stand te brengen alsmede tot wijziging van Richtlijnen 2002/20/EG, 2002/21/EG en 2002/22/EG en Verordeningen (EG) nr. 1211/2009 en (EU) nr. 531/2012 (COM(2013) 627) om de in paragraaf 5 van het verslag aangegeven redenen niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel; en
- (3) merkt op dat overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het reglement van orde een kopie van deze resolutie, het gemotiveerd advies en bovengenoemd verslag zullen worden toegezonden aan de voorzitters van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.